

ಕನಾಟಕದ ಕುಂಭಕಲೆ

ಡಾ. ಜಿ. ಕೆ. ಕರಿಯಮ್ಮೆ

ಸಹ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಇತಿಹಾಸ ವಿಭಾಗ, ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಥಮ ದಾಜ್ರ್ ಕಾಲೇಜು, ಕಾಡುಗುಡಿ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ಸಾರಾಂಶ: (Abstract)

ಹಂಬಾರಿಕೆ ಅಷ್ಟಂತ ಮೂರಾತನ ಕಸುಬು ಇತಿಹಾಸ ದಾವಿಲಾಗುವದ್ದೀರ್ಥಲೂ ಯುಗಾಂತರಗಳ ಮೌದಲು ಇದರ ತಯಾರಿಕೆ ಇತ್ತೀಂಬ ಅಂಶಗಳು ಇತಿಹಾಸ ಮೂರ್ವ ಯುಗದ ದಾವಿಲೆಗಳಿಂದ ತೀಳಿದುಬಂತದೆ. ವಿಶ್ವದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜನಾಂಗ, ವಿಶ್ವದ ಪ್ರತಿ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಕಸುಬನ್ನು ಮೋಷಿಸಿದ ಜೀಡಿಮಣಿ ಮತ್ತು ಶಿಂಗಾಣೆಯಲ್ಲಿ ಮಡಕೆಗಳು, ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಆಕೃತಿಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದ ಈ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಒಬ್ಬರಿಂದ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಕಲಿತು ಮೋಷಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಹಂಬಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿಮೆಗಳು ಮತ್ತು ಆಚಕೆಸಾಮಾನ್ಯಗಳು, ಹರಕೆಯ ಮೂಲೆಗಳು, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಭಾದ ಮೂಲೆಗಳು, ಅಲಂಕರಣದ ಮಡಿಕೆಗಳು ಎಂಬುದಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹಂಬಾರಿಕೆಯು ಹತಲಕಲೆಯಾಗಿದ್ದು, ಹತಲತೆ, ಉಪಯುತ್ತತೆ, ಬಣ್ಣಾರಿಕೆಗಳು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಪಡೆದಿವೆ.

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ (Keywords): ಹಂಬಾರಿಕೆ, ಸಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕುಂಭಕಲೆ, ಅಲಂಕಾರಿಕ ವಸ್ತುಗಳು,

ಶೀರ್ಷಕ

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸ ಮೂರ್ವಯುಗದ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಕಂಡುಬರುವ ಈ ಕಲೆಯು, ಸಿಂಧೂ ಕಣಿವೆ ನಾಗರೀಕತೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೊಂಡ ಈ ಕಲೆಯು, ವೇದಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾಜೂಕಾಗಿ, ಕಲಾತ್ಮಕತೆ, ಬಣ್ಣದಿಂದ, ಚಿತ್ರಾರದಿಂದ ರೂಪಗೊಂಡ ಕಲೆಯಾಗಿ ಬೆಳವಣಿಗೊಂಡಿತು. ಕನಾಟಕ, ಕೇರಳ, ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶ, ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶ, ಕಾಶ್ಮೀರ ದವರೆಗೂ ಈ ಕಲೆಯ ಅಸ್ಥಿತ್ವವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಕುಂಭಕಲೆಯು ಮಾನವನ ಜೀವನದ ಅಭಿವೃತ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಮಣ್ಣನಲ್ಲಿ ಕುಂಭವನ್ನು ಮಾಡುವವ ಹಂಬಾರನಾದ. ಕುಂಭವೆಂದರೆ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಗಡಿಗೆ ಎಂದಧ್ರು.

ಮಾನವನ ಅಷ್ಟಂತ ಮೂರಾತನ ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕುಂಭಕಲೆಯೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಇದೊಂದು ಶುದ್ಧಕಲೆಯೆನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತ ಜೀವನೋಪಯೋಗಿ ಕಲೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಗ್ರಾಮೀಣ

Please cite this article as: ಕರಿಯಮ್ಮೆ ಜಿ.ಕೆ. (2024). ಕನಾಟಕದ ಕುಂಭಕಲೆ. ಪ್ರತಿಬಂಧ: ಮ್ಲೆಡಿಸಿಲ್ಲಿನರಿ ಕನ್ನಡ ರಿಸರ್ಚ್ ಇನ್‌ಲೆಂಜ್ ಆಫ್ ಐಇಎಂಆರ್‌ಡಿ, 5(6). ಪು.ಸಂ. 91-96

ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದ ಹನ್ನೆರಡು ಕುಲ ಕಸುಬುಗಳಲ್ಲಿ ಕುಂಭಾರಿಕೆಯು ಪ್ರಮುಖವಾದುದು. ಹಳೆಯ ಶಿಲಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಮಾನವನು ಮಡಿಕೆಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದ್ದರೂ ಹೊಸ ಶಿಲಾಯುಗದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಆಕಾರ ಮತ್ತು ಗುಣಮಟ್ಟದ ಮಡಕೆಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕುಂಭಕಲೆಯನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹರಪ್ಪ ಮೂರ್ಚಕಾಲ, ಹರಪ್ಪ ನಾಗರೀಕತೆಯ ಕಾಲ, ಹರಪ್ಪ ನಂತರದ ಕಾಲ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ ಕಾಲ. ಈ ಕಾಲಾವಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಡಿಕೆ ತಯಾರಿಕೆಯು ಒಂದು ವೃತ್ತಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಣಿತು. ಪಾಟರ್ ಮೈಕ್ಲೋ ಅವರು *Left hand is the heart hand* ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮಹಿಳೆಯರೇ ಮಡಿಕೆ ತಯಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ನಿರ್ಮಾತ್ಯವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ತಾಯಿಗಡಿಗೆ ಎಂಬುದಾಗಿಯೂ ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಈ ಕಲೆಯ ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣಾದವರ ಬಗೆಗಿನ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಕನಾಟಕದ ಅನೇಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಮಡಿಕೆಗಳು ಲಭ್ಯವಾಗಿವೆ. ಹೊಳೆಲ್ಪಟಂತಹ ಗೋರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನವನ ವಸತಿ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ದೊರಕಿವೆ. ಕನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು, ಖಾನಾಪುರ, ಕೋಲಾರ, ಬೆಂಗಳೂರು, ಜಿತ್ರದುರ್ಗ, ಮಂಗಳೂರು, ಗುಲ್ಬರ್ಗ, ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಬೃಹತ್ ಶಿಲಾಯುಗದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಪ್ರಾಚೀನ ಅವಶೇಷಗಳು ಬಹಳಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ದೊರಕಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ 1932 ರಲ್ಲಿ ಜಾಲಹಳ್ಳಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೆಂಪು ಮಡಿಕೆಗಳು, ಮಾಗಡಿ ತಾಲೂಕಿನ ಅಳಕುಂಟೆ ಸಮೀಪ ಬೃಹತ್ಶಿಲಾಯುಗದ ಮಡಿಕೆಗಳು ಅಲ್ಲದೇ ಲೋಹದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ದೊರಕಿವೆ. ಮಾಟೆಮೂರ್ಬೀಲ್ರೋರವರ ಬ್ರಹ್ಮಗಿರಿ ಉತ್ತನದಿಂದ ಶ್ರೀಮೂ 1200–1000 ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವರ ಪ್ರೀತ್ಯಾಧರವಾಗಿ ಆಹಾರ ಸಾಮಾಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಗೋರಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟ ಆಹಾರ ಬೇಯಿಸುವ ಅಲಂಕರಣ ಮಡಿಕೆಗಳು, ಕೆಂಪು ಮತ್ತು ಕಪ್ಪುವಣಿದ ಮಡಿಕೆಗಳು, ನೀರಿನ ಬೋಗಣಿಗಳು, ಜಾಡಿಗಳು, ಕಾವಲಿಗಳು ದೊರಕಿವೆ.

ಕನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕೊಪ್ಪ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಜಯಪುರ, ಜಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯ 'ಚಿಪ್ಪಿನಕೆರೆ ಕೆಂಪು ಮತ್ತು ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದ ಮಡಿಕೆಗಳು, ದವಸ, ಧಾನ್ಯ ತುಂಬಿಡುವ ಜಾಡಿಯ ಚೂರುಗಳು, ನೀರನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮಡಿಕೆಗಳು ದೊರಕಿವೆ. ಕನ್ನಾರ್ಲೋಟಾಡ್

ಅವರು ಜಾಲಹಳ್ಳಿಯ ಬಳಿಸೂಕ್ಕು ಶಿಲಾಯುದ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಶೋಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. 1945ರಲ್ಲಿ ಸಜಾರ್‌ಮರ, 1956–1957ರಲ್ಲಿ ಜಡಿಗೇನಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಸ್ತುಗಳು ದೊರಕಿವೆ. ಹುದೂತಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಬೃಹತ್ ಶಿಲಾಗೋರಿಯಲ್ಲಿ ಮಣಿನ ಪಾತ್ರಗಳು, ಕಟ್ಟಿಣಿ ಕಿಟ್ಟಿ, ಗೊಂಬೆಗಳು, ಕಟ್ಟಿಣಿ ವಸ್ತುಗಳು, ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಮಡಿಕೆಗಳು ದೊರಕಿವೆ.

ಗಂಗಾವತಿ ತಾಲೂಕಿನ ಮಲ್ಲಾಮರ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಶಿಲಾಯುಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಮಡಿಕೆಗಳು ದೊರಕಿವೆ. ಇದೇ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪು, ಕೆಂಪು ಮಡಿಕೆ ಚೂರುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಅಭ್ಯಕ್ತಯುತ್ತ ಪಾತ್ರಗಳು ದೊರಕಿವೆ. ಮಾಗಡಿ ತಾಲೂಕಿನ ಅಳಲುಕುಂಟ ಸಮೀಪ ಬೃಹತ್-ಶಿಲಾಯುಗದ ಸಮಾಧಿಗಳ ಶೋಧ ಗಳಿಂದಾಗಿ ಈ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕುಂಬಾರಿಕೆ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಗಿರುವುದು ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ.

ಹುತ್ತರಿದುಗ್ರ ಪರಿಸರದ ನವಶೋಧಿತ ಬೃಹತ್ ಶಿಲಾಯುಗದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸಮಾಧಿ ನೆಲೆಗಳು ದೊರಕಿವೆ. ಆದಿಮಾನವನ ಕಾರ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಈ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದಿವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಸತಿ ನೆಲೆಗಳು, ಕಟ್ಟಿಣಿ ಕಿಟ್ಟಿ, ಕಪ್ಪು ಮತ್ತು ಕೆಂಪು ವರ್ಣದ ಮಡಿಕೆಗಳು ದೊರಕಿವೆ. ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ದೊರಕಿರುವ ಪ್ರಾಚ್ಯವರ್ತೇಷಗಳು ಅಂದು ಅಸ್ಥಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದಂತಹ ಶವಸಂಸ್ಕಾರ ಪದ್ಧತಿ, ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ಪದ್ಧತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಚಿತ್ರದುಗ್ರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹೊಸದುಗ್ರ ತಾಲೂಕಿನ ಗರಗ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಬೃಹತ್ ಶಿಲಾಯುಗದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಸಮಾಧಿಗಳು ದೊರಕಿವೆ. ಗುಲ್ಬಗ್ರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸೇಡಂ ಹತ್ತಿರದ ಕೊಂಕನಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಗಡಿಗೆ ಮತ್ತು ಮಡಿಕೆ ಚೂರುಗಳು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಲಭ್ಯವಾಗಿವೆ.

ಆಧುನಿಕ ಕುಂಭ ಕಲೆ:

ಸಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕುಂಭಕಲೆಗೆ ಕೆಲವು ಲಕ್ಷಣಗಳಿವೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 9000 ವರ್ಷಗಳಪ್ಪು ಇತಿಹಾಸವಿದೆ. ಕುಂಭಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕತೆ ಬಹಳ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕಾಲಿಟ್ಟಿದೆ. ಇಂದಿಗೂ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದ ಕುಂಬಾರರು ಭಾರವಾದ ತಿಗುರಿ, ಆವಿಗೆಯನ್ನು ಮಡಕೆ ಮಾಡಲು ಸುಡಲು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಆಧುನಿಕ ಕುಂಭಕಲೆಯು ವಿದ್ಯುತ್ತಿನ ಆವಿಷ್ಕಾರದೊಂದಿಗೆ ವಿದ್ಯುತ್ತಾಚಕ್ರ ಬಳಕೆ ಮಾಡಿ ಕುಂಭಕಲೆ ಶ್ರಮರಹಿತವು, ಸಮಯ ಉಳಿತಾಯವಾಗಿ ಆಧುನಿಕವಾಗಿ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಗಲು ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲದೇ ಸುಧಾರಿತ ಭಟ್ಟಿಗಳು

ಬಳಕೆಗೆ ಬಂದವು. ಮುಡಕೆಗಳನ್ನು ಸುಡಲು ತೈಲ, ಅನಿಲ, ವಿದ್ಯುತ್ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಇತ್ತಿಚೆಗೆ ಪೈಟ್‌ರ್ ಕವಚದ ಆವಿಗೆಯನ್ನು ಗಡಿಗೆಗಳನ್ನು ಸುಡಲು ಉಪಯೋಗಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮೋಚುಗೀಸರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕನಾರ್ಕಕದಲ್ಲಿ ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಹೆಂಚಿನ ಕೃಗಾರಿಕೆ ಆರಂಭ ಗೊಂಡಿತು. ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮಾಲೂರು ಸಹಾ ಮಾಳಿಗೆ ಹೆಂಚಿನ ಕಾಶಾಫನೆಗಳು ತಲೆಯೆತ್ತಿವೆ. ಮನೆಗಳ ಮೇಲ್ಬಾವಣಿಗೆ ಈ ಹೆಂಚುಗಳನ್ನು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಕೃಗಾರಿಕಾಕ್ರಾಂತಿಯ ನಂತರ ಬದುಕಿನ ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಪಲ್ಲಟಗಳೊಂದಿಗೆ ಗ್ರಾಮೀಣ ಉದ್ದಿಮೆಗಳು ನೆಲಕಚ್ಚಿದವು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಡಿಯೋಪಾಟರಿಯ ಕಲಾತಜ್ಞರು ಕಲಾಪ್ರತಿಭೆಗೆ ಆಧ್ಯತ್ಮಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಾರದ ಸೇರಾಮಿಕ್ ವಸ್ತುಗಳು ರೂಪಗೊಂಡವು. ಸ್ವಾಡಿಯೋ ಪಾಟರಿಗೆ ಅಸ್ಥಿಭಾರ ಹಾಕಿದವರಲ್ಲಿ ಬನಾರ್ಡ್ ಲೀಚ್ ಪ್ರಮುಖರು. ಇವರು ಕುಂಭಕರೆಯನ್ನು ಮರುಜ್ಞಿವನಗೊಳಿಸಿದರು. ಸ್ವಾಡಿಯೋ ಪಾಟರಿಯ ಜನಕನೆಂದೆ ಹೆಸರಾದ ಬನಾರ್ಡ್‌ಲೀಚ್ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳು ಇಡೀ ಕುಟುಂಬವೇ ಸ್ವಾಡಿಯೋ ಪಾಟರಿಗಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸಿದರು.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಡಿಯೋಪಾಟರಿ ಕಲೆಯು ಮುಂಬ್ಯೆ, ಕಲ್ಕಾತ್ತಾ, ದೆಹಲಿ, ಮದ್ರಾಸ್ ಬೆಂಗಳೂರು ದೊಡ್ಡ ನಗರಗಳಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿದೆ. ದೆಹಲಿಯ ಬ್ಲಾಪಾಟರಿಯ ದಾದಾಜಿ ಗುರುಚರಣ್‌ಸಿಂಗ್ ಅವರು ಈ ಕಲೆಯನ್ನು ಪ್ರಚಾರಗೊಳಿಸಿದರೆ ಅವರ ಕುಟುಂಬವೇ ಈ ಕಲೆಯ ಉಜ್ಜ್ವಲತೆಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಸುಮಾರು 6 ದಶಕಗಳ ಕಾಲ ಈ ಕಲೆಯನ್ನು ಬೆಳಸಿದ್ದ ರಿಂದಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ಪರಂಪರೆಯೇ ಬೆಳೆಯಿತು. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸೇರಾಮಿಕ್ ಕಲೆಯನ್ನು ಇದಾ ಸತೀಶ್, ಗುಜ್ಜಾಲ್, ಕ್ರಿಪಾಲ ಸಿಂಗ್, ಶೇಶಾವತ್, ಗೌರಿ ಕೋಸ್ಕಾ, ಮೇರಿಸಿಂಗ್ ಇವರೆಲ್ಲಾ ಗುರುಚರಣ್ ಅವರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಪಳಗಿದ ಕಲಾವಿದರು ಸ್ವಾಡಿಯೋ ಪಾಟರಿಯನ್ನು ಬೆಳಸಿದರು. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕತೆಗಿಂತ ಈ ಕಲೆಯು ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ.

ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದ ಕುಂಬಾರಿಕೆಗಿಂತ ಸ್ವಾಡಿಯೋ ಪಾಟರಿ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ಕೇವಲ ಹವ್ಯಾಸವಾಗಿ ಕಲಾತ್ಮಕ ಕರಕುಶಲ ಕಲೆಯಾಗಿ ಬದುಕಿನ ಒಂದು ಸವಾಲಾಗಿ ಇದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದವರೆ ಹೆಚ್ಚು. ಪದವಿಗಳಿಸಿ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾದ ಯುವಕರು

ಸ್ವಾದಿಯೋಪಾಟರಿಯತ್ತ ವಾಲುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಕುಂಭಕಲೆಯ ಹೋಸಮುಖವಾದ ಸ್ವಾದಿಯೋಪಾಟರಿ ದೊಡ್ಡನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾದ ಸಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕುಂಭಕಲೆಯು ಕಣ್ಣರೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಸಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಸ ರೂಪ ಪಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಅನೇಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಯುವಜನತೆ ಕುಂಬಾರಿಕೆ ಬಗ್ಗೆ ಒಲವು ಬೆಳಸಿಕೊಂಡರೆ ಈ ಕಲೆಯನ್ನು ಇಂದಿಗೂ ಜೀವಂತವಾಗಿಡಬಹುದು. ಅಲಂಕಾರಿಕತೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಗೃಹಬಳಕೆಯ ವಸ್ತುಗಳಾಗಿಯೂ, ಪರಿಸರ ಸ್ವೇಚ್ಛಾಗಳಾಗಿಯೂ ಬಳಸಬಹುದು. ಆಧುನಿಕ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಷಂತೆ ಅಲಂಕಾರಿಕ ಲಾಳುಪ್ಪಾಡ್, ಮಾರ್ಚಿಕ್ ದೀಪಗಳು, ತುಳಸಿಕಟ್ಟೆಗಳು, ಪೆನ್ಸ್‌ಸ್ವಾಂಡ್‌ಗಳು, ಜಾರ್ಗಳು, ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ಒಂಟೆಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಭತ್ತ, ರಾಗಿ, ಶೇವಿರಿಸಿ ಇಡುತ್ತಿದ್ದ ಗುಡಾಣಗಳು, ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಹೋಟೆಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಅಲಂಕಾರಿಕ ವಸ್ತುಗಳಾಗಿವೆ. ಆಧುನಿಕರಣದ, ನಗರೀಕರಣಗಳು, ಜಾಗತಿಕರಣಗಳು ಈ ಕಲೆಗಳನ್ನು ನಶಿಸುತ್ತಿವೆ.

ಕೇವಲ ಅಲಂಕಾರಿಕ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳಾಗಿರುವ ಈ ಕುಂಭಕಲೆಯನ್ನು ನಂಬಿ ಅನೇಕರು ಜೀವನ ಮಾಡುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಕ್ಷೇತ್ರ ಕಾರ್ಯಮಾಡಿದಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬಹರಿದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ಬೇಸಿಗೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ವಿಶೇಷ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಕಲೆಯು ಅಸ್ಥಿತ್ವದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಕುಂಭಕಲೆ ವಿನಾಶದಂಬಿನೆಡೆಗೆ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗೆ ಸಕ್ಷಾರ ಗಮನಹರಿಸಬೇಕಿದೆ.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

- ಅರುಣೆ ಎಸ್.ಕೆ. (2013). ಬೆಂಗಳೂರು ಪರಿಸರದ ಪ್ರಾಚ್ಯವಶೇಷಗಳು. ಕನಾಂಟಕ ಇತಿಹಾಸ ಅಕಾಡೆಮಿ.
- ಕುಂಚೋರು ಬಸವರಾಜ. (2004). ಕುಂಭಕಲೆ, ಮಣ್ಣನಲ್ಲಿ, ಅರಳಿದಕಾವ್ಯ. ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆ ಕುಂಬಾರರ ಸಂಘ.
- ಸೂರ್ಯನಾಥ್ ಕಾಮತ್ (2011). ಧಾರದಾಡ ಜಿಲ್ಲೆ ಗೆಜೆಟೆಯರ್. ಕನಾಂಟಕ ಗೆಜೆಟೆಯರ್ ಇಲಾಖೆ.

- ಶರಣಬಸವ್ವ ಹೊಪ್ಪಡ್ (2016). ಗಂಗಾವತಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ನವಶೋಧಿತ ಬೃಹತ್ ಶಿಲಾಯುಗದ ನೆಲೆಗಳು ಮತ್ತು ಕಲ್ಲು ಗೊಂಬೆಗಳು. ಇತಿಹಾಸ ದರ್ಶನ-31 ಕನಾಟಕ ಇತಿಹಾಸ ಅಕಾಡೆಮಿ.
- ಶಿವತಾರಕ್ ಬಿ (2001). ಕನಾಟಕದ ಪುರಾತತ್ವ ನೆಲೆಗಳು. ಇತಿಹಾಸ ದರ್ಶನ. ಮುಂದಿ, 20